

Het ongemak van een defecte automobiel

(Of: "In de steek gelaten door waar je op bouwt...")

Heeft uw auto u ook wel eens in de steek gelaten? Het overkwam mij afgelopen maand. Bij het afrijden van mijn oprit hoorde ik een voor mij onbekend ernstig schurend geluid. Wat nu? Net doen of mijn neus bloedt en maar verder rijden, of toch maar even kijken. Ja, ook mij is struisvogelgedrag niet onbekend. Omdat het gekraak toch wel onrustbarend klonk ben ik toch maar direct gestopt om eens te kijken.

Nee, alle wielen zaten er nog aan en omdat stevig tegen elk wiel aan trappen niets onrustbarends te zien gaf besloot ik maar te vertrekken. Gelukkig, ik hoorde niets onrustbarends meer, misschien was het wat roest op de remschijven? Tenslotte had ik de auto al een aantal dagen niet gebruikt. Gerustgesteld reed ik verder.

Aan het eind van de straat een verkeersdrempel, rustig genomen.....

Gealarmeerd schoot ik omhoog, daar was dat ijselijke gekraak weer, het leek wel of mijn wielophanging afgebroken was. Natuurlijk direct gesopt en nog eens gekeken, zelfs flink boven de wielen geduwd om de schokdempers te testen. Nee ik kon niets vinden.

Nou ja dacht ik, denkend aan de afspraak een stad verderop die steeds dichterbij kwam terwijl ik zelf niet opschoot, misschien wel een stukje ijs ergens. Het vroom tenslotte nog, gewoon verder gaan.

De kilometers daarna verliepen zonder problemen, ik begon alweer vrolijk te fluiten. Dat duurde precies tot de volgende verkeersdrempel, een verschrikkelijk gekraak. Wat verdorie, wat heeft dat stomme ding toch? De uitlaat, ja het moest de uitlaat wel zijn, die half onder de wagen hangt en over die verkeersdrempels schraapt.

Nou dat is snel te controleren, nee die hangt nog goed in zijn rubbers, wat is dat dan toch? Omdat ik er al bijna was besloot ik maar naar mijn afspraak door te rijden en het is me gelukt om niet aan dat frustrerende gekraak te denken maar me op de afspraak te concentreren. Iets dat me niet makkelijk af gaat.

U kunt zich de terugweg vast wel voorstellen, bij elk hobbeltje klonk er van achter, ik was er inmiddels achter gekomen dat het geluid rechts achter vandaan kwam, een ijselijk gekraak. Thuis gekomen direct de krik gepakt om eens onder dat wiel te kijken, daar moest het wel zitten.

Met zo'n handige hydraulisch krikje dat ik nog had is het opkrikken een fluitje van een cent.

Ja, daar kwam het wiel los van de grond, maar wat viel daar nu naar beneden? Verd**** een stuk van de veer, halverwege afgebroken, maar kennelijk blijven hangen.

Wat nu? Na de auto weer te hebben laten zakken kwam het missen van een deel van de veer duidelijk tot uitdrukking. Wat hing mijn wagen toch zielig achterover, rijden zou misschien nog wel gaan, maar daarmee zou ik wel van alles kapot maken.

Het is een beetje te vergelijken met wat we nu in Amerika zien gebeuren, ze kiezen daar een populist als president en dan blijkt, tenminste voor diegenen die het zien, dat ze niet iemand gekozen hebben die het land verder helpt, maar juist iemand die vanbinnen uit de Amerikaanse rechtsstaat probeert te slopen.

Net zo iets als rijden met een auto waarbij één wiel tegen de wielkast aanloopt en alles kapot maalt.

Wat kunnen wij hiervan leren? Voor mijn auto was het eenvoudig, ik heb (beide) achterveren laten vervangen en alles loopt weer als een zonnetje.

Maar wat doe je met een defecte (verkeerd gekozen) president? Laat die zich eenvoudig vervangen?

En wat doen wij straks in het stemhokje? Maken wij dezelfde fout door onze stem aan iemand te geven die hem als zijn grote voorbeeld ziet? Of proberen we realistisch te blijven en stemmen we op een partij met een programma dat ons verder helpt? Hoe moeilijk die misschien ook te vinden is.

Jan W. Veltman

Reageren? jan.w.veltman@technology2success.nl

